

**О. В. Рибалов, І. В. Яценко, Д. С. Аветіков, Л. І. Волошина, П. М. Скрипніков,
Л. Я. Богашова, В. Л. Мельник, В. К. Шевченко**

ОСНОВНІ ЕТАПИ ЖИТТЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ЗАВІДУВАЧІВ КАФЕДРИ ХІРУРГІЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ ТА ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВОЇ ХІРУРГІЇ З ПЛАСТИЧНОЮ ТА РЕКОНСТРУКТИВНОЮ ХІРУРГІЄЮ ГОЛОВИ ТА ШІЇ

ВДНЗУ «УМСА» ПОЛТАВСЬКОГО ПЕРІОДУ

Вищий державний навчальний заклад України

«Українська медична стоматологічна академія» (м. Полтава)

Коробков Володимир Іванович – завідувач кафедри з 1965 по 1970 роки, кандидат медичних наук, доцент.

Володимир Іванович народився 15 липня 1910 року в місті Харкові в робочій сім'ї.

У 1927 році, після семи класів середньої школи, поступив в 1-й Харківський медичний технікум, який закінчив в 1930 році. У 1931-1933 роках працював фельдшером поліклініки в м. Красний Луч Луганської області. У 1933-1937 роках Володимир Іванович навчається у Харківському стоматологічному інституті. Після закінчення інституту, залишвся клінічним ординатором кафедри хірургічної стоматології, а в наступному році став асистентом цієї кафедри.

Під час Другої Світової війни, Володимир Іванович був начальником щелепно-лицьової групи окремої роти медичного посилення. За сумісництвом працював армійським стоматологом, старшим хірургом зміни. Був поранений і контужений. Воював на Південно-Західному та 3-му Українському

фронтах у складі 3-ої гвардійської Армії. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За перемогу над Німеччиною в Великій Вітчизняній війні 1941-1945 р.р.», «Двадцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 р.р.».

Після завершення Другої Світової війни, Володимир Іванович працює асистентом, доцентом та завідувачем кафедри хірургічної стоматології Харківського, а з 1967 року – Полтавського медичного стоматологічного інституту.

Доцент Коробков В. І. відомий своїми науковими роботами в галузі патології скронево-нижньощелепного суглоба і запальних захворювань щелепно-лицьової ділянки. Він є автор більше 50 наукових праць.

Наукова діяльність кафедри в цей період велась в напрямку розробок таких питань, як лікування одонтогенних нориць верхньощелепних кісток (Щегельский В. Є.), переломів нижньої щелепи (Пікалов Л. П.), невралгій трійчастого нерву (Антонова С. М.), доброякісних пухлин та пухлиноподібних утворень нижньої щелепи (Григорчук Ю. Ф.), вторинних післяопераційних деформацій верхньої щелепи при вроджених вадах губи та піднебіння (Мозговий М. П.). По матеріалах цих досліджень було захищено 5 кандидатських дисертацій.

Володимир Іванович брав активну участь в громадському житті інституту. Він працював заступником голови профкому Полтавського медичного стоматологічного інституту, членом президії Обкому союзу «Медсаи – труд».

За багаторічну добросовісну науково-педагогічну та суспільно-корисну працю Володимир Іванович нагороджений медаллю «За доблесну працю в ознаменування 100-річчя від дня народження В. І. Леніна».

У 1970 році, в зв'язку з погіршенням стану здоров'я, Володимир Іванович, за власним бажанням звільнюється з інституту і переїжджає на постійне місце проживання в місто Мерефу Харківської області. Там він помер у 1972 році.

Лісова Ніна Денисівна – завідувач кафедри з 1970 по 1974 роки, доктор медичних наук, професор.

Ніна Денисівна народилася 6 вересня 1923 року на російській землі у Воронежській області в сім'ї службовців. Вчилася в Харківському стоматологічному інституті і закінчила його з відзнакою у 1950 році. Після закінчення інституту велика частина її життя була пов'язана з рідним інститутом: клінічний ординатор, асистент, доцент кафедри хірургічної стоматології, потім завідувач цієї кафедри, проректор з навчальної роботи і, нарешті, ректор інституту – з 1964 по 1974 роки.

У формуванні особистості майбутнього вченого, педагога, хірурга велику роль зіграли професор М. Б. Фабрикант і професор М. Ф. Даценко. Саме М. Б. Фабрикант визначив напрям її наукових досліджень, присвячених захворюванням слизових залоз, які надалі стали основою для цілої наукової школи на Україні. Професор М. Ф. Даценко був для Н. Д. Лісовий досвідченим педагогом, вимогливим вчителем, завдяки якому була освоєна техніка складних оперативних втручань при різній патології щелепно-лицьової ділянки, отримані педагогічні навички, значно вдосконалено клініко-діагностичне мислення.

У 1952 році після закінчення клінічної ординатури Ніною Денисівною була захищена кандидатська дисертація на тему: «Подчелюстные сиалодениты при слюно-каменной болезни».

Працюючи на кафедрі асистентом, Ніна Денисівна однією з перших вивчила і застосувала ендотрахеальний наркоз при оперативних втручаннях в щелепно-лицьовій ділянці.

Під її керівництвом стоматологічний інститут в 1967 році був переведений з міста Харкова в місто Полтаву. Але за цими сухими словами стоїть велика робота: перевезення устаткування, переїзд студентів і співробітників в інше місто, облаштування

їх житла, організація кафедр на новому місці. Увесь цей нелегкий тягар ліг на плечі цієї жінки. І з цим завданням вона впоралася відмінно. Уряд належним чином оцінив цю працю і нагородив Ніну Денисівну орденом «Трудового Червоного прапора».

Енергійна, вольова, вона була прекрасним організатором, що захоплює і веде за собою людей.

За період роботи в Полтавському медичному стоматологічному інституті неодноразово організовувалися і проводилися з'їзди, Республіканські і Всесоюзні конференції лікарів-стоматологів, виїзні засідання правління суспільства стоматологів, обласні конференції.

Ректор стоматологічного інституту і завідувач кафедрою хірургічної стоматології, Ніна Денисівна активно займається науковими дослідженнями та в 1972 році вона захищає докторську дисертацію на тему: «Клиника и лечение слюно-каменной болезни подчелюстных желез (топографо-анатомическое и клиническое исследование)». Проведені Н. Д. Лісовий дослідження і нині актуальні, мають велике науково-практичне значення.

Н. Д. Лісова розробила і впровадила аутовакцину для лікування хронічних паротитов (паротин).

У 1974 році Н. Д. Лісова була переведена в Харківський інститут післядипломної освіти лікарів.

У 1975 році, завідуючи кафедрою хірургічної стоматології Харківського інституту післядипломної освіти лікарів, Ніна Денисівна продовжувала свою наукову, педагогічну і громадську діяльність. Серед наукових проблем, які досліджувалися під її керівництвом, були, – особливості розвитку і лікування захворювань слизових залоз, гнійно-запальні захворювання і травматичні ушкодження щелепно-лицьової ділянки, реконструктивна хірургія вроджених аномалій у дітей, лікування доброякісних пухлин і пухлиноподібних новоутворень. Велике значення Н. Д. Лісова надавала питанню невідкладної допомоги хворим стоматологічного профілю.

Під керівництвом Ніни Денисівни було захищено 2 докторські та 23 кандидатські дисертації. Серед її учнів можна виділити професорів: Ю. Ф. Григорчука, В. Д. Поленичкина, І. Г. Лісову, доцентів: Н. П. Мозкового, В. Г. Лук'янова, Л. Я. Богашову, Г. Б. Хасанову, Н. М. Михайленко, Л. П. Пікалова, Л. А. Козиненко та багатьох інших.

Н. Д. Лісова мала більше 160 наукових робіт, винаходів, патентів, раціоналізаторських пропозицій.

Проте Ніна Денисівна, разом з основною роботою в інституті, постійно займалася громадською роботою. Вона неодноразово обиралася депутатом Харківського, а потім і Полтавського міських рад депутатів трудящих, брала участь в роботі конгресу стоматологів у Болгарії.

Ніна Денисівна готувала лікарів-стоматологів для Германської Демократичної Республіки і за якісну підготовку фахівців була нагороджена урядом Німеччини «Медаллю Гоуфелянда».

Праця професора Н. Д. Лісовий високо оціненій державою. Вона нагороджена орденом «Трудового Червоного прапора», медаллю «За відмінну

роботів», медалью за «За трудову доблесть», знаком «Відмінник охорони здоров'я», золотим знаком «Почесний член асоціації стоматологів України».

Досвідчений і грамотний лікар хірург-стоматолог, вона володіла складними методами оперативних втручань, і вилікувані Ніною Денисівною пацієнти згадують про неї з вдячністю. В той же час Ніна Денисівна мала сім'ю, була прекрасною і тямущою матір'ю, доброю і ласкавою бабусею.

До останніх днів свого життя (березень, 2007 року), Н. Д. Лісова усі свої знання, сили, уміння і тепло свого серця віддавала своїм учням, співробітникам і пацієнтам.

Своєю працьовитістю, ініціативністю, добротою і безвідмовністю вона завоювала заслужений авторитет, величезну повагу і любов численних учнів, лікарів-стоматологів і пацієнтів.

Чистякова Віра Федорівна – завідувач кафедри з 1974 по 1990 роки, доктор медичних наук, професор.

Віра Федорівна народилася 22 травня 1926 року в м. Новий Оскол Белгородської області в родині робітників. Потім родина переїхала до міста Харків, де у 1943 році Віра Федорівна вступила до Харківської зуболікарської школи. Після закінчення на відмінно першого курсу, була зарахована до Харківського стоматологічного інституту. Працелюбність і відповідальність, закладені у неї батьками, сприяли тому, що увесь період навчання в інституті вона отримувала Ленінську стипендію, як найкраща студентка. Саме під час навчання у інституті вона відвідувала лекції М. Б. Фабриканта, що певною мірою сприяло обранню професійного та наукового напрямку. Після закінчення Харківського стоматологічного інституту з дипломом з відзнакою була зарахована до клінічної ординатури при кафедрі щелепно-лицевої хірургії Українського інституту удосконалення лікарів у листопаді 1948 року. З грудня 1949 року до 1952 працювала на цій же кафедрі старшим лаборантом, а потім асистентом. Отримані знання й практична

підготовка дозволили їй у 1953 році очолити відділення щелепно-лицевої хірургії 2-ї міської клінічної лікарні м. Харкова. У 1955 році була зарахована ординатором хірургічного відділення 12-ї міської лікарні (потім 32-ї міської лікарні), де атестована як загальний хірург. У 1956 році пройшла курси спеціалізації по нейрохірургії при Київському інституті удосконалення лікарів. Вона бездоганно володіла технікою нейрохірургічних, абдомінальних та гінекологічних операцій. У 1959 році захистила кандидатську дисертацію під керівництвом професора Л. М. Лінденбаума на тему: «Флегмонозные процессы в тканях дна полости рта». З 1960 по 1962 рік завідувала щелепно-лицевим відділенням 32-ї міської лікарні м. Харків, яке було клінічною базою кафедри стоматології Українського інституту удосконалення лікарів, на якій працювала на посаді асистента. У 1962 році Чистяковій В. Ф. обіймає посаду доцента кафедри, а у грудні 1965 року їй присвоєно вчене звання доцента. Науковий інтерес до травматичних та поєднаних ушкоджень щелепно-лицевої локалізації та відмінно загальнолікарська підготовка посприяли захисту у 1971 році докторської дисертації на тему «Челюстно-лицевые повреждения сочетающиеся с закрытой черепно-мозговой травмой». У 1972 році згідно з рішенням ВАК СРСР присуджено вчений ступінь доктора медичних наук.

З 1973 року очолила кафедру хірургічної стоматології Українського інституту удосконалення лікарів, а у грудні 1974 року обрана на посаду завідувачки кафедри хірургічної стоматології Полтавського медичного стоматологічного інституту, виправдавши слова директора Київського НДІ нейрохірургії, академіка А. П. Ромоданова та завідувача кафедри хірургічної стоматології Київського медичного інституту ім. О. О. Богомольця професора Бернадського Ю. Й.: «Вера Федоровна Чистякова – эрудированный ученый, теоретически и клинически подготовленный... Обладая незаурядными организаторскими способностями, коммуникабельностью и характером в высшей степени порядочного человека, она вполне соответствует требованиям, предъявляемым к современному руководителю научного коллектива».

У своїх учнях та послідовниках Віра Федорівна намагалася бачити та виховувати такі ж якості, які мала сама: високий професіоналізм, неухильне дотримання професійної етики та деонтології, повага до вчителів та колег, невтомне бажання навчатися та освоювати нові методики, принциповість та високу моральність

Наукова робота кафедри в цей період була багатогранною: клініка та лікування лімфаденітів щелепно-лицевої ділянки у дітей (Богашова Л. Я.); реабілітація пацієнтів з травматичними ушкодженнями щелепно-лицевої локалізації, які поєднуються із струсом головного мозку (Прусаков В. І.); клініко-морфологічні особливості, діагностика, лікування гемангіом щелепно-лицевої локалізації у дітей (Одабашьян А. Л.); кісткова брешопластика дефектів щелеп в амбулаторних умовах (Розколупа О. О.);

комплексне лікування переломів нижньої щелепи антиоксидантними препаратами (Стрюк Е. В.), використання ультрафонофорезу лінкомицину та ацемінау в профілактиці ускладнень при лікуванні хворих з переломами нижньої щелепи (Карасюнок Є. О.).

Під її керівництвом, підготовку в аспірантурі та клінічній ординатурі пройшли: Прусаков І. А., Карасюнок Є. О., Долгіна Л. М., Туковська В. П., Солодкий Е. П., Соломін О. І., Ахмеров В. Д., Сатановский М. А., Розколупа О. О., Ванякін Є. Є., Абдукадіров А. А., Соколова Н. А., Марченко В. Н., Чепуров П. Ю., Волошина Л. І.

Вона є автором більш ніж 120 наукових праць, серед яких монографія «Травми лица и головного мозга».

У Полтаві Віра Федорівна працювала до останніх днів свого життя (травень, 1994 рік), даруючи свої знання й вміння багатьом поколінням майбутніх стоматологів, молодим вченим. Авторам цієї статті пощастило вчитися у доктора медичних наук, професора Чистякової В. Ф., працювати разом з нею. З великою повагою та вдячністю пригадуємо її чудові лекції, філігранні операції, високопрофесійну оцінку і допомогу молодим фахівцям в нелегкій повсякденній роботі щелепно-лицевих хірургів.

Рибалов Олег Васильович – завідувач кафедри з 1990 по 2010 роки, доктор медичних наук, професор.

Олег Васильович народився 2 травня 1941 року в м. Хабаровську в сім'ї службовця. У 1958 році закінчив середню школу та вступив на стоматологічний факультет Ставропольського медичного інституту.

У 1963 році після закінчення навчання працював у Кочубеївській районній лікарні Ставропольського краю. З 1964 по 1966 – лікар-ординатор відділення щелепно-лицевої хірургії Ставропольської крайової лікарні та за сумісництвом – асистент кафедри хірургічної стоматології Ставропольського медичного інституту.

З 1966 року аспірант кафедри пропедевтики хірургічної стоматології Московського медичного стоматологічного інституту. Під час навчання в аспірантурі обирався до ради молодих учених, був членом редакційної ради наукових праць аспірантів та ординаторів Московського медичного стоматологічного інституту. Закінчивши аспірантуру, працював у Московському щелепно-лицевому шпиталі.

В листопаді 1970 року обраний на посаду асистента кафедри хірургічної стоматології Полтавського медичного стоматологічного інституту.

У лютому 1971 року захистив кандидатську дисертацію на тему «Клініка, діагностика та лікування первинних хронічних паротитів».

За збігом обставин протягом 1974-1975 навчального року працював асистентом кафедри патологічної анатомії. З 1975 року – асистент кафедри стоматології дитячого віку Полтавського медичного стоматологічного інституту.

З 1980 року був переведений на посаду доцента цієї кафедри, а в листопаді 1988 року – на посаду професора. Докторську дисертацію на тему «Клініка, діагностика, лікування та профілактика гострого і хронічного сіаладенітів у дітей» захистив у 1987 році.

З 1990 року – завідувач кафедри хірургічної стоматології Української медичної стоматологічної академії.

Поеднуючи роботу в інституті із заочним навчанням в інституті науково-технічної інформації, який закінчив у 1977 році, створив та очолив на громадських засадах відділ наукової медичної інформації Полтавського медичного стоматологічного інституту (1976 р.).

З 1972 року протягом кількох років був заступником голови ради молодих учених. Багато років був членом редколегії інститутської газети «За медичні кадри» та відповідальним по лінії Міністерства охорони здоров'я УРСР за науково-популярні публікації співробітників інституту. З 1975 року – член Вченої ради інституту, член вченої ради стоматологічного факультету, заступник декана з наукової роботи. Кілька років був членом виховної комісії по роботі в гуртожитку, відповідальним секретарем Республіканської олімпіади «Студент і науково-технічний прогрес», за що нагороджений грамотами ЦК ЛКСМУ та Міністерства освіти України. У 1988 – 1992 роках на громадських засадах виконував обов'язки голови Республіканської наукової проблемної комісії зі стоматології.

О. В. Рибалов неодноразово брав участь в акредитації медичних вузів по лінії Інспекції вищих навчальних медичних закладів України. Багато разово призначався головою державних випускних комісій стоматологічних факультетів медвузів України та республік колишнього СРСР.

З 1988 року О. В. Рибалов – член навчально-методичної комісії «Стоматологія» при МОЗ СРСР та голова секції «Хірургічна стоматологія» навчально-методичної комісії при МОЗ України.

За участі професора Рибалова О.В. при Українській медичній стоматологічній академії створена й успішно працює спеціалізована рада по захисту докторських і кандидатських дисертацій за фахом «Стоматологія». З 1991 року О. В. Рибалов – заступник голови спеціалізованої ради, з 1999 по 2007 рік – голова.

За активним сприянням О. В. Рибалова в академії організована кафедра пропедевтики хірургічної стоматології (зав. каф. проф. Митченко В. І.), спочатку курс, а потім кафедра дитячої хірургічної стоматології (зав. каф. проф. Ткаченко П. І.).

Ім'я О. В. Рибалова відоме вченим і лікарям України та за її межами. Він виступав із доповідями на 11 міжнародних і 9 республіканських з'їздах стоматологів та 2 з'їздах морфологів України, на численних міждержавних і обласних конференціях.

При професорі Рибалові О. В. сформувалась наукова школа з напрямку вивчення стану слинних залоз при різних патологічних станах організму та були захищені наступні дисертації: аналіз наслідків та прогноз у хворих на гострий та хронічний паротит (Яценко І. В.), морфофункціональний стан привушних залоз при травмах нижньої щелепи (Борисова О. В.), стан привушних залоз та органів порожнини рота при гострому апендициті і перитоніті у дітей (Гуржій О. В.), сіалози та хронічні сіаладеніти в умовах екологічного забруднення фторидами та радіонуклідами (Митченко В. І.), морфофункціональний стан великих слинних залоз при запальних захворюваннях прилеглих до них тканин (Саяпіна Л. М.), морфо-функційний стан підщелепних слинних залоз при хронічних паротитах (Смаглюк В. І.), стан привушних залоз та гомеостаз порожнини рота при хронічних неспецифічних захворюваннях легень (Скікевич М. Г.), морфо-функціональний стан привушних залоз при порушенні неврологічного статусу у людей (Гаврильєв В. М.). Поряд з цим на кафедрі досліджувались інші наукові проблеми, результат вивчення яких відобразився в захисті дисертацій: відмінності у зовнішній будові каротидного клубочка у людини (Смажило С. М.), можливості корекції ноотропами репаративного остеогенезу при пошкодженнях нижньої щелепи (Волошина Л. І.), патогенетичні особливості запальних процесів щелепно-лицевої ділянки у дітей та диференційовані підходи до їх лікування (Ткаченко П. І.), консервативні методи лікування в комплексній терапії дисфункцій скронево-нижньощелепного суглобу (Стоян О. Ю.), захворюваність злоякісними новоутвореннями щелепно-лицевої ділянки та причини їх пізньої діагностики (Соколова Н. А.), профілактика запальних ускладнень в плановій амбулаторній хірургії порожнини рота (Ахмеров В. Д.), сучасні методи лікування дистальної оклюзії зубних рядів, помилки та ускладнення (Смаглюк Л. В.), лікування периферійних уражень лицевого нерву продуктами ембріофетоплацентарного комплексу (Іваницька О. С.), функціональні та анатомічні зміни при однобічному вивиху нижньої щелепи та методики їх корекції (Москаленко П. О.).

Під його керівництвом захищено 3 докторські та 16 кандидатських дисертацій, пройшли підготовку в аспірантурі, магістратурі та клінічній ординатурі: Яценко І. В., Борисова О. В., Смаглюк В. І., Саяпіна Л. М., Стоян О. Ю., Москаленко П. О., Панкевич А. І., Левченко Н. В., Облап Н. В., Гречко А. В., Хотамі Хорасамі Амін, Маврищев К. Н., Смажило С. М., Амір Хусейн Хасан Аль Мустафа Оммар, Хамда Іхаб, Бойко О. В., Субех Мухамед, Аль Хадід Васфі, Дьоміна (Резвіна) К. Ю., Абу Аргуб Мусаб, Ейд Мухамед, Мухамед Аббас, Амро Рамі, Ву Вьет Куонг, Хедаяті Пур Массуд.

Результати наукових пошуків Олега Васильовича та його праця з удосконалення навчально-методичного процесу знайшли відображення в 420 публікаціях, в тому числі 5 підручниках, 22 навчальних посібниках, 3 навчальних програмах зі стоматології, 4 авторських свідоцтвах на винахід, 5 патентах України, 18 раціоналізаторських пропозиціях, інформаційного листа. Він член редакційних рад п'ятих фахових журналів.

О. В. Рибалов – дійсний член Європейської асоціації черепно-щелепно-лицевих хірургів, фундатор Асоціації щелепно-лицевих хірургів України, академік Української академії наук. Був депутатом районої Ради міста Полтави. Неодноразово нагороджувався грамотами Міністерства охорони здоров'я та Міністерства вищої освіти України. Має відзнаки «Відмінник охорони здоров'я», «Відмінник освіти України», Почесну грамоту Верховної Ради України «За заслуги».

Аветіков Давид Соломонович – завідувач кафедри з 2010 року, доктор медичних наук, професор.

Давид Соломонович народився 30 липня 1968 року в м. Тбілісі (Грузія). У 1997 році з відзнакою закінчив стоматологічний факультет Української медичної стоматологічної академії. З грудня 1997 року зарахований до аспірантури на кафедру

оперативної хірургії та топографічної анатомії, де навчався протягом 3-х років.

В грудні 2000 року прийнятий на посаду асистента кафедри пропедевтики хірургічної стоматології з пластичною хірургією.

У червні 2001 року захистив кандидатську дисертацію на тему: «Хірургічна анатомія задньої вушної артерії стосовно ангіосомних аутотрансплантатів».

В травні 2003 року обрано за конкурсом на посаду доцента кафедри пропедевтики хірургічної стоматології з пластичною хірургією. В травні 2005 року переведено на посаду доцента новоствореної кафедри дитячої хірургічної стоматології і пропедевтики хірургічної стоматології з реконструктивною хірургією голови та шиї.

В 2010 року обраний за конкурсом на посаду завідувача кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії з пластичною та реконструктивною хірургією голови та шиї, що займає донині.

У 2011 року захистив докторську дисертації на тему: «Морфофункціональні особливості м'яких тканин у різних ділянках голови людини».

Основні напрямки наукових досліджень ставляться до розділів: клініко-морфологічне обґрунтування пластики шкірно-жировими клаптями у різних топографоанатомічних ділянках голови, розробка

сучасних методик лікування та профілактики утворення патологічних рубців на голові та шиї, сучасні методики підйому та мобілізації ангіосомних аутотрансплантатів та клаптів при виконання пластичних естетичних операції на голові та шиї, нові методики комплексного лікування одонтогенних флегмон щелепно-лицевої ділянки із застосуванням сучасних нанотехнологій. За результатами наукової діяльності виступав з доповідями на 5 міжнародних та 3 з'їздах стоматологів України та щелепно-лицевих хірургів, на численних всеукраїнських та обласних конференціях.

Під керівництвом Аветікова Д. С. захищено 2 кандидатські та 5 магістерських робіт.

Результати наукових пошуків і вдосконалення навчально-методичного процесу відображені більш ніж 200 публікаціях, у тому числі 2 підручниках, 3 монографіях, 10 навчальних посібниках, 12 комп'ютерних програмах з вивчення пластичною та реконструктивною хірургії голови та шиї, 10 патентах України, 1 свідоцтва на захист авторських прав.

Д. С. Аветіков введений до складу редакційних рад 2 фахових видань України. Неодноразово рецензував підручники та методичні посібники.

За плідну роботу з навчально-методичної, наукової роботи та за особистий внесок у підготовку та виховання медичних кадрів був двічі нагороджений грамотою МОЗ України.